

Kılıçdaroğlu'nun sessiz ve derin başarısı...

ORAL ÇALIŞLAR

Politika / 23/11/2010

CHP'deki değişim daha yaratıcı ve cesur olursa AK Parti'nin rakipsiz havasını kırabilecek ve hatta AK Parti'yi de dönüştürebilecek bir süreçten söz edilebilir.

Kemal Kılıçdaroğlu şu ana kadar izlediği siyasetle önemli bir başarı yakalamış durumda. “Ortada bir seçim zaferi yok, bir ‘kamuoyu yoklaması zaferi’ bile yok, başarıyı nereden anlıyorsun?” diyebilirsiniz. Kemal Kılıçdaroğlu'nun başarısını doğru değerlendirebilmek için, CHP'deki yapısal dönüşümü incelemek şart. Kılıçdaroğlu, Baykal'ın ani istifasının ardından Önder Sav'ın da desteğiyle alelacele genel başkanlık koltuğuna oturduğunda, birçok yorumcu, Sav'ın onu yönlendireceğini düşünmüştü, yazmıştı.

Bu yorumlar, CHP'deki altüst oluşun arkasındaki asıl gerçeğe ışık tutmuyordu. CHP'yi sarsan ve liderini değiştirmesine neden olan rüzgâr derinden geliyordu. Büyüyen ve dünyaya açılan bir Türkiye'de, yüzde 20'nin üzerinde oy alan bir partinin kendisini değişime daha fazla kapalı tutması mümkün olmadığı için değişim geliyordu. Baykal'dan sonra Sav'ın (Türkiye'yi ve CHP'yi değişime kapatmak isteyen ekibin önde gelen bir elemanı olarak tanımlanabilir) ve çevresindeki bürokrat ‘politbüro’nun tasfiyesi kaçınılmazdı.

CHP-BDP işbirliği

Son günlerde tartışılan CHP-BDP seçim ittifakı kolay bir proje değil. İki partinin dayandığı zemine ve son yıllarda içine girdikleri siyasi şekillenmeye bakıldığında böyle bir ittifak imkânsız bile görünebilir. Ama, eski yapıların sarsıldığı bu dönemde, imkânsız sanılan birçok şeyin birdenbire gerçeğe dönüşebildiğini unutmamalıyım. AK Parti, haziranda yapılması planlanan seçimlerde tek başına iktidar olabilecek gibi görünüyor. CHP, BDP, MHP gibi partilerin de artık bu durumun az çok farkında olduklarını varsayabiliriz. Muhalefet partilerinde, “Farklı bir şeyler denemeliyiz” düşüncesi güçleniyor.

AK Parti 8 yıldır tek başına iktidarda. Son yıllarda kendi önünü kesmek isteyen yasadışı girişimleri de bertaraf eden AKP, önümüzdeki seçimleri de kazanırsa, ‘13 yıllık bir iktidar dönemi’nden söz edeceğiz.

Bu kadar uzun bir iktidar, beraberinde, doğal olarak bir ‘iktidar yorgunluğu’nu -ki bu yorgunluğun çeşitli somut emarelerini görebiliyoruz- da getiriyor. Türkiye gibi bir ülkede, 10 yıl ve üstü süredeki bir iktidarın bir partiyi statükonun parçası haline getirmesi, statükonun kurumlarıyla uzlaşmaya götürmesi, kaçınılmaz sayılabilir. AK Parti özellikle de Kürt sorununda yorgun görünüyor. Bu yorgunluğun aşılması için ise kuvvetli ve yaratıcı bir muhalefet son derece gerekli.

CHP ile BDP arasındaki işbirliği eğilimi, muhalefette uzun süreden beri en dikkat çekici yenilenme arayışı... Bu yakınlaşma, Kürt sorununun çözümünde yeni bir denge ihtimaline işaret etmesi nedeniyle ülkenin geleceği açısından önemli. Baykal'ın CHP'si, devletçi, milliyetçi ve çözüm karşıtı tutumundan hiçbir zaman uzaklaşmadı. Böyle geçmiş olan bir partinin yönetiminden “işbirliği olabilir” şeklinde açıklamalar gelebilmesi bile, küçümsenemeyecek önemde bir sinyal.

Kılıçdaroğlu, CHP'yi ‘sessiz sakin’ değiştiriyor. Bu değişim, farklı bir liderlik tarzıyla, farklı söylemlerle daha

etkili gerçekleştirilebilir miydi, orası tartışılabilir... Yolculuđun nereye kadar gidebileceğini göreceğiz. Ben en başından beri bu değişimin Türkiye'nin kaderini etkilemesine ihtimal verme yanlısıyım. CHP'deki değişim daha yaratıcı ve cesur boyutlar kazanırsa, AK Parti'nin 'rakipsiz' havasını kırabilecek ve hatta AK Parti'yi de dönüştürebilecek bir süreçten söz etmek de mümkün olabilir.